

faabant ſkulde være Tilfældet, maatte vi ogsaa være i Tvivl om Forſtaaelsen af den Paragraph i Loven om Varbeernæringen, der handler om det Samme, og ſom vi jo nylig have vedtaget. Men dernæst forekommer det mig ogsaa, at det ikke godt gaaer an at ſætte det ſaaledes, ſom den ærede Rigsdagsmand har foreſlaaet. Derſom nemlig dette Forſlag vedtages, vil det komme til at hedde ſaaledes: „Saabant Vorgesſkab eller Næringsbeviis er Enhver berettiget til at vinde, naanſet om han er i Beſiddelse af de af Sættetiſſepene tidligere udtrævede Egenſkaber eller ei, der opfylder de for Erhvervelse af Vorgesſkab o. ſ. v.“ Det forekommer mig, at Forſtaaelsen vil blive vanſkelig, naar denne Sætning ſtydes ind; det ſiſte Punktum i Paragraphen vil beſuden blive ſaa knudret, at jeg meget vilde ønske, at den ærede Rigsdagsmand vilde tage ſit Forſlag tilbage. Det ſkulde jo tjene til en tydeligere Forklaring af det, Paragraphen indeholder; men denne Forklaring vil gjøre Sproget ſaa overordentlig knudret, at jeg vilde ønske, at dette Forſlag, hvis det ikke bliver taget tilbage, ikke maatte blive vedtaget. — De under Nr. 2 og 3 af den ſamme Rigsdagsmand ſtillede Endringsforſlag kan jeg ikke have Noget at erindre imod, forſaavidt de maatte komme under Afſtemning, da de jo ere ſtillede ſubſidiært. Det under Nr. 4 af det ſamme Medlem ſtillede Forſlag, ſom ſvarede til det Forſlag, der under Nr. 2 er ſtillet af en anden æret Rigsdagsmand (Stikken), har jeg aldeles ikke Noget at erindre imod; efter hvad der her er gjort gjældende, vil jeg finde Anledning til at tilraade dets Vedtagelse. Hvad Forſlaget under Nr. 5 af Rigsdagsmanden for Holſtes Amt 2den Valgrede (Tſherning) angaaer, da maa jeg tilſtaa, at jeg har nogen Tvivl ved det, ſkjøndt jeg maa bemærke, at Betydningen deraf ikke er mig fuldkommen klar i Diebliffet. Jeg tænker mig, at der er noget Ubeleligt i det danſke Flag, og det forekommer mig, at vi ikke kunne ſtille de Skibe, ſom henhøre til de andre Landſdele, ganſke paa ſamme Fod ſom fremmede. Naar der ſaaledes er et Skib, ſom hører hjemme i Sleſvig, der har ſin Fart imellem Kjøbenhavn og England, forekommer det mig, at vi ere berettigede til at

gjøre Krav paa, at denne Lovbeſtemmelse ſkal fyldeſigjøres med Henſyn til det, og] at ſaaledes Ordet „danſk“ vilde komme til at paſſe der. Derimod vilde vi ikke kunne gjøre Lovbeſtemmelsen gjældende for det, derſom der ſtaaer: „hjemmehørende i Kongeriget“. Omvendt er det Samme Tilfældet, naar et Skib, hjemmehørende i Kongeriget, farer imellem Flensborg og England; thi naar der ſtaaer: „hjemmehørende i Kongeriget“, mangle vi alle Midler til at gjøre Lovbeſtemmelsen anvendelig paa det. Det er kun paa et af de Steder, hvorfra Vedkommende udelarerer, at man, forſaavidt man har Magt der, kan gjøre Lovbeſtemmelsen gjældende. Det forekommer mig derfor i høi Grad tvivlſomt, om man gjør ret i at gjøre denne Forandring, og om det ikke vilde være rettere at blive ſtaaende ved Beſtemmelsen i Lovforſlaget; jeg troer, at man ved at vedtage Endringsforſlaget vil komme ind paa en Afvei. — Naar den ſamme ærede Rigsdagsmand i Forſlaget under Nr. 6 har foreſlaaet, at en Mand, der ikke er fuldmyndig, ſkal kunne føre Skib, da troer jeg ikke det er rigtigt. En Skipper kommer jo i ſaamange Tilfælde til at træde op ſom en fuldmyndig Mand, til at indgaae Contracter etc., at en Umyndig ikke vel bør kunne føre Skib, og ifald man vilde finde Anledning til at give ham en ſaadan Ret, ſaa maatte man uden Tvivl give ham en ſæregen Fuldmyndighed. — Jeg ſkjønner ikke, at der juſt vil være Anledning til at kræve diſſe Farter af den, der er Søofficer — hvad jeg her udtaler, gjælder Forſlaget under Nr. 7 — men der kan forøvrigt ikke være Noget at erindre derimod, derſom Thinget ſkulde ønske at vedtage det. — Hvad det under Nr. 8 ſtillede Endringsforſlag angaaer, da gaaer det ud paa, at der iſtedesfor Slutningen af Paragraphen ſkal indſættes: „at han ſkal have faret ſom Styrmænd mindſt i eet Aar paa de i § 5 nævnte Farvande“, og der er givet den ubviede Beſtemmelse, „at han ligeledes kan ſaae denne Rettighed, forſaavidt han i ligesaa lang Tid har været Skibsfører i den i § 3 omhandlede Fart.“ Jeg maa tilſtaa, at jeg med Henſyn til diſſe Beſtemmelſer føler nogen Engſtelse ved at afvige fra det, ſom er vedtaget i Lovforſlaget, da det har været til